

TIÊU NGŨ CHO KÌ HỘI ĐỒNG HÒA LÃN THÁNG 5, 2025

**Kinh Thánh là một chuyện tình,
trong ý nghĩa thuần khiết nhất và thánh biệt nhất, về một cặp vợ chồng hoàn vũ—
Đức Chúa Trời trong Christ là Chàng rể và dân được chuộc của Đức Chúa Trời là cô dâu—
mục tiêu sự khôi phục của Chúa.**

**Công tác chính yếu của Chúa trong sự khôi phục
là công tác đích thực của Ngài để chuẩn bị chúng ta thành cô dâu vinh hiển của Ngài;
ngoài sự thánh hóa liên tục về tính khí được nói đến trong Ê-phê-sô 5:26
thì không có cách nào để cô dâu được chuẩn bị và do đó,
không có cách nào để Khải Thị 19:7-9 được ứng nghiệm.**

**Khi được dùng trong Tân Ước, từ *trưởng thành* chỉ về
việc tín đồ lớn lên trọn vẹn và được hoàn hảo trong sự sống của Christ,
là điều họ đã nhận lúc được tái sinh.**

**Sự khôi phục của Chúa là để chuẩn bị cô dâu của Christ;
cuối cùng, chúng ta sẽ được đồng hóa để trở thành Su-la-mít tuyệt diệu,
tức bản sao của Sa-lô-môn, là hình ảnh vĩ đại nhất và chung cuộc
về Giê-ru-sa-lem Mới là người tương xứng, cô dâu, của Christ.**

Dàn bài
cho kì Hội đồng Hòa lẫn Tháng 5

CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
CHUẨN BỊ CÔ DÂU

Bài Một

Cô dâu—Mục tiêu sự khôi phục của Chúa

Đọc Kinh văn: Khải. 19:7-9; Gi. 1:29; 3:29; Nhã. 1:2-3; 8:14

I. Kinh Thánh là một chuyện tình, trong ý nghĩa thuần khiết nhất và thánh biệt nhất, về một cặp vợ chồng hoàn vũ—Đức Chúa Trời trong Christ là Chàng rể và dân được chuộc của Đức Chúa Trời là cô dâu—Gi. 3:29; Mat. 25:6; Khải. 19:7; 21:2; 22:17:

- A. Trải qua nhiều thế kỉ, Đức Chúa Trời có một chuyện tình với con người; Ngài đã tạo nên con người với mục đích là có được một người tương xứng—Sáng. 1:26.
- B. Đức Chúa Trời là một Đấng biết yêu, và Ngài đã tạo nên con người trong hình ảnh của chính Ngài là một người biết yêu; điều này có nghĩa là Ngài đã tạo nên chúng ta để chúng ta yêu Ngài—Mác 12:30; Êph. 3:14-19.
- C. Cả Kinh Thánh là một chuyện tình thần thượng, và sách Nhã Ca là một hình thức cô đọng của chuyện tình này—1:2-3; 8:14:
 - 1. Kinh Thánh là một cuốn sách trữ tình, và mối quan hệ của chúng ta với Chúa phải trở nên ngày càng trữ tình.
 - 2. Nếu không có tính chất trữ tình giữa chúng ta và Chúa Jesus thì chúng ta sẽ là những Cơ Đốc nhân tôn giáo, không phải những Cơ Đốc nhân trữ tình—Nhã. 1:2-3.
 - 3. *Chuyện tình* là một lời tỏ tình thần thượng; trong Kinh Thánh, chúng ta thấy Đức Chúa Trời đang tìm kiếm tình yêu của chúng ta—2 Cô. 11:2.
 - 4. Sách Nhã Ca còn hơn cả một chuyện tình; đó là một chuyện tình tuyệt đẹp.
- D. Chúng ta yêu điều gì thì trọn lòng, thậm chí toàn bản thể chúng ta, sẽ đặt vào điều đó, bị điều đó chiếm hữu và sở hữu—1 Ti. 6:10-11; 2 Ti. 3:2-4; 4:8, 10a; Tít 1:8:
 - 1. “Yêu Đức Chúa Trời có nghĩa là đặt toàn bản thể của chúng ta—linh, hồn và thân thể, cùng với lòng, hồn, tâm trí và sức lực (Mác 12:30)—hoàn toàn nơi Ngài, tức là để toàn bản thể chúng ta được Ngài chiếm lấy và lạc mất trong Ngài” (chú thích 3 của 1 Cô. 2:9).
 - 2. Yêu Chúa Jesus là trân quý Ngài, hướng bản thể chúng ta về Ngài, mở ra cho Ngài, vui hưởng Ngài, dâng cho Ngài vị trí đầu nhất, là một với Ngài, sống Ngài, và trở nên Ngài—Mat. 26:6-13; 2 Cô. 3:16; Mác 12:30; Côl. 1:18; 1 Cô. 6:17; Phil. 1:20-21; *Thánh ca* 477, phiên khúc 2.

II. Khải Thị 19:7-9 mặc khải Christ là Chàng rể:

- A. Lễ cưới Chiên con là kết quả của việc hoàn tất gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời, đó là đạt được cho Christ một cô dâu, tức Hội thánh, qua sự cứu chuộc pháp lí và bởi sự cứu rỗi hữu cơ trong sự sống thần thượng của Ngài—Sáng. 2:22; La. 5:10; Khải. 19:7-9; 21:2, 9-11.
- B. Cô dâu của Christ trong Khải Thị chương 19 bao gồm tất cả những người đắc thắng—cc. 7-9; đc. Sáng. 2:22; Mat. 16:18.
- C. Tất cả những người đắc thắng sẽ là Giê-ru-sa-lem Mới, tức cô dâu của Christ trong một nghìn năm trong giai đoạn khởi đầu và tươi mới—Khải. 19:7.
- D. Cuối cùng, tất cả tín đồ đều sẽ kết hiệp với người đắc thắng để tổng kết và hoàn tất Giê-ru-sa-lem Mới trong sự đầy trọn như là vợ của Christ trong trời mới và đất mới cho đến đời đời—21:2, 9-11.

III. Cô dâu là mục tiêu sự khôi phục của Chúa—19:7-9:

- A. “Lễ cưới của Chiên con đã đến”—c. 7b:

1. Khởi đầu sách Phúc âm của ông, Giảng nói về Chiên con và Chàng rể, còn trong sách Khải Thị, ông nói rằng lễ cưới của Chiên con đã đến—Gi. 1:29; 3:29.
 2. Sau sự cất lên đại đa số thánh đồ (Khải. 14:16; 1 Tê. 4:15-17) và sau sự phán xét tại ngai phán xét của Christ để ban thưởng (Khải. 11:18; 2 Cô. 5:10), các sự kiện ngay sau đó sẽ bao gồm là lễ cưới của Chiên con (Khải. 19:7b):
 - a. Nếu được ban thưởng tại ngai phán xét của Christ, chúng ta sẽ tham dự tiệc cưới.
 - b. Nếu không được ban thưởng và không được Chúa chuẩn thuận, chúng ta sẽ không bị diệt vong nhưng sẽ chịu mất mát như được mô tả trong 1 Cô-rin-tô 3:15.
- B. “Vợ Ngài đã tự chuẩn bị sẵn sàng”—Khải. 19:7c:
1. *Vợ Ngài* chỉ về Hội thánh (Êph. 5:24-25, 31-32), tức cô dâu của Christ (Gi. 3:29).
 2. Theo Khải Thị 19:8-9, vợ, tức là cô dâu của Christ, chỉ bao gồm những tín đồ đắc thắng trong suốt thiên hi niên, trong khi cô dâu, tức là vợ trong 21:2 thì bao gồm tất cả thánh đồ được cứu sau thiên hi niên cho đến đời đời.
 3. Sự sẵn sàng của cô dâu tùy thuộc vào sự trưởng thành trong sự sống của người đắc thắng—19:7; Hê. 6:1; Phil. 3:12-15; Êph. 4:13.
 4. Chúng ta cần trang sức và tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới là cô dâu của Christ bằng Đức Chúa Trời Cha là vàng, Đức Chúa Trời Con là ngọc trai, và Đức Chúa Trời Linh là đá quý—Khải. 21:2, 19a; 1 Cô. 3:12; Nhã. 1:10-11.
 5. Người đắc thắng không phải là những cá nhân riêng lẻ mà là một cô dâu tập thể.
 6. Người đắc thắng không chỉ trưởng thành trong sự sống mà còn được xây dựng với nhau như một cô dâu.
- C. “Nàng đã được cho mặc vải lanh mịn, sáng ngời tinh sạch, vì vải lanh mịn ấy là những việc công chính của thánh đồ”—Khải. 19:8:
1. *Tinh sạch* chỉ về bản chất, trong khi *sáng ngời* chỉ về sự biểu lộ.
 2. Từ Hi Lạp dịch là “những việc công chính” cũng có thể được dịch là “các hành động công chính.”
 3. Những việc công chính không chỉ về sự công chính mà chúng ta đã nhận để được cứu—1 Cô. 1:30.
 4. Sự công chính chúng ta đã nhận để được cứu là khách quan và làm chúng ta có thể thỏa đáp đòi hỏi của Đức Chúa Trời công chính, trong khi ở Khải Thị 19:8, những việc công chính của thánh đồ đắc thắng thì chủ quan (Phil. 3:9) và làm họ có thể thỏa đáp đòi hỏi của Đấng Christ đắc thắng.
 5. Vì thế, vải lanh mịn chỉ về sự sống đắc thắng của chúng ta, nếp sống đắc thắng của chúng ta; đây chính là Christ mà chúng ta sống ra từ bản thể mình.
- D. “Phước hạnh cho những người được kêu gọi đến tiệc cưới của Chiên con.... Đây là lời chân thật của Đức Chúa Trời”—Khải. 19:9:
1. Tiệc cưới của Chiên con là tiệc cưới, vương quốc một nghìn năm, tức là một ngày trong cách nhìn của Đức Chúa Trời, như là phần thưởng cho tín đồ đắc thắng—c. 9; Mat. 22:2, 11-14; 2 Phi. 3:8.
 2. Được kêu gọi đến tiệc cưới của Christ, tức điều sẽ dẫn tín đồ đắc thắng vào sự vui hưởng thiên hi niên, là được phước—Khải. 19:9.
 3. Tiệc cưới của Chiên con trong Khải Thị 19:9 là tiệc cưới trong Ma-thi-ơ 22:2; đây sẽ là phần thưởng cho tín đồ đắc thắng:
 - a. Được kêu gọi là nhận được sự cứu rỗi (La. 1:7; 1 Cô. 1:2; Êph. 4:1), trong khi được chọn là nhận được phần thưởng.
 - b. Chỉ những người đắc thắng mới được kêu gọi đến tiệc cưới này như là phần thưởng cho họ; không phải mọi người được cứu đều dự phần vào đó.
 - c. Tín đồ đắc thắng được kêu gọi đến tiệc cưới của Chiên con cũng sẽ là cô dâu của Chiên con—Khải. 19:8-9.

Sự xây dựng cô dâu

Đọc Kinh văn: Sáng. 1:26; 2:7-10, 18-25; Khải. 19:7-9; 21:9-11

I. Sự xây dựng của Đức Chúa Trời là vấn đề trung tâm trong toàn bộ Kinh Thánh; cô dâu của Christ là sự xây dựng của Đức Chúa Trời Tam Nhất—“Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng xương sườn mà Ngài đã lấy từ người nam xây dựng thành một người nữ rồi đem đến với người nam”—Sáng. 2:22:

- A. Toàn bộ Kinh Thánh có thể được ví như một sách hướng dẫn xây dựng; sự khai thị về vườn Ê-đen, khởi đầu của khai thị thần thượng trong Thánh Kinh, và sự khai thị về Giê-ru-sa-lem Mới, kết thúc của khai thị thần thượng trong Thánh Kinh, phản chiếu lẫn nhau.
- B. Điều được khai thị trong hai phần Kinh văn này là tư tưởng trung tâm của Đức Chúa Trời, đường hướng trung tâm của khai thị thần thượng và là nguyên tắc chi phối việc giải nghĩa và hiểu Thánh Kinh:
 - 1. Sáng Thế Kí chương 1 và 2 là bản thiết kế về kế hoạch kiến trúc hữu cơ của Đức Chúa Trời để có được công trình xây dựng thần thượng của Ngài (Ê. 11:10); khát vọng của Đức Chúa Trời là xây dựng Christ vào cấu tạo nội tại của chúng ta để toàn bản thể chúng ta sẽ được tái cấu tạo bằng Christ; bằng cách này, Đức Chúa Trời có thể đạt được một người tập thể để biểu lộ Ngài trong hình ảnh của Ngài và đại diện Ngài bằng uy quyền của Ngài (Sáng. 1:26; 1 Cô. 3:9; Mat. 16:18; 2 Sa. 7:12-14a).
 - 2. Khải Thị chương 21 và 22 là hình ảnh về công trình xây dựng đã hoàn tất, sự biểu lộ tập thể của Đức Chúa Trời Tam Nhất; Giê-ru-sa-lem Mới là sự phản chiếu và làm trọn khai thị thần thượng về vườn Ê-đen.
 - 3. Christ sẽ trở lại như là chàng rể để cưới cô dâu của Ngài, tức toàn thể những người đắc thắng; sự xây dựng này bởi những người đắc thắng trong thời đại này là vì sự tổng kết khởi đầu Giê-ru-sa-lem Mới trong thời đại vương quốc (19:7-9) và cuối cùng là vì sự tổng kết đầy trọn Giê-ru-sa-lem Mới trong trời mới, đất mới (21:2).
 - 4. Bởi công tác liên tục của Thánh Linh trải qua các thế kỉ mà mục tiêu này sẽ đạt được vào cuối thời đại này; khi ấy cô dâu, tức tín đồ đắc thắng, sẽ sẵn sàng, và vương quốc Đức Chúa Trời sẽ đến—Mat. 26:29; 13:43.
 - 5. Cô dâu tập thể, tức Giê-ru-sa-lem Mới, sẽ làm trọn hai phương diện trong mục đích của Đức Chúa Trời (Sáng. 1:26); thứ nhất, Giê-ru-sa-lem Mới sẽ là sự biểu lộ đầy đủ của Đức Chúa Trời trong hình ảnh trọn vẹn của Đức Chúa Trời vì vinh hiển Ngài (Khải. 21:11; đ. 4:3); thứ nhì, Giê-ru-sa-lem Mới này sẽ chế phục kẻ thù, chinh phục trái đất và thi hành uy quyền của Đức Chúa Trời cùng với quyền thống trị của Ngài trên toàn vũ trụ (Sáng. 1:26; Khải. 22:5; đ. 20:10, 14-15).
- C. Khi chúng ta là dân Đức Chúa Trời bước vào mối quan hệ yêu thương với Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ nhận được sự sống của Ngài như Ê-va đã nhận được sự sống của A-đam; chính sự sống này làm cho chúng ta có thể trở nên một với Đức Chúa Trời và làm cho Ngài trở nên một với chúng ta—Sáng. 2:21-22.

II. Để Đức Chúa Trời và dân Ngài trở nên một thì phải có tình yêu hỗ tương giữa họ; tình yêu giữa Đức Chúa Trời và dân Ngài được bày tỏ trong Kinh Thánh chủ yếu giống như tình yêu triền miên giữa người nam với người nữ—Gi. 14:21, 23; Giê. 2:2; 31:3:

- A. Khi dân của Đức Chúa Trời yêu Đức Chúa Trời và dành thời gian tương giao với Ngài trong lời Ngài thì Đức Chúa Trời truyền cho họ yếu tố thần thượng của Ngài, làm cho họ nên một với Ngài như là người phối ngẫu của Ngài, giống Ngài trong sự sống, bản chất và sự biểu lộ—Thi. 119:140, 15-16.

- B. Đức Chúa Trời đã yêu chúng ta trước trong việc Ngài truyền cho chúng ta tình yêu của Ngài và tạo sinh trong chúng ta tình yêu mà bởi đó chúng ta yêu Ngài và các anh em—1 Gi. 4:19-21.
- C. Sự sống mà chúng ta nhận từ Đức Chúa Trời là sự sống yêu thương; Christ đã sống trong thế giới này sự sống của Đức Chúa Trời là tình yêu, và bây giờ Ngài là sự sống của chúng ta để chúng ta có thể sống cùng sự sống yêu thương ấy trong thế giới này và trở nên giống Ngài—3:14; 5:1; 2:5-6; 4:17.
- D. Tình yêu thiên nhiên của chúng ta phải được đặt trên thập tự giá; một khác biệt giữa tình yêu của Đức Chúa Trời và tình yêu thiên nhiên của chúng ta là tình yêu thiên nhiên của chúng ta rất dễ bị tổn thương.
- E. Chúng ta phải là những người được tình yêu của Christ ngập tràn và cuốn đi; tình yêu thần thượng phải giống như những dòng nước lớn đổ xô về phía chúng ta, thúc giục chúng ta sống cho Ngài vượt tầm kiểm soát của mình—2 Cô. 5:14.
- F. Điều răn về tình yêu anh em vừa cũ lại vừa mới: cũ vì tín đồ đã có điều răn ấy lúc bắt đầu đời sống Cơ Đốc của mình; mới vì trong bước đi Cơ Đốc của họ, điều răn ấy nhiều lần hé mở ánh sáng mới và chiếu ra sự soi sáng mới cùng quyền năng tươi mới—1 Gi. 2:7-8; 3:11, 23; đc. Gi. 13:34.
- G. Thân thể tự xây dựng trong tình yêu để trở thành cô dâu của Christ (Êph. 4:16); linh tái sinh mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta là linh yêu thương; chúng ta cần một linh yêu thương bùng cháy để chinh phục sự suy thoái của Hội thánh ngày nay (2 Ti. 1:7).
- H. “Tri thức khiến cho lên mặt, còn tình yêu thì xây dựng” (1 Cô. 8:1b; đc. 2 Cô. 3:6); yêu thương nhau là dấu hiệu cho thấy chúng ta thuộc về Christ (Gi. 13:34-35); yêu thích làm đầu trong Hội thánh đối kháng với việc yêu mọi anh em (3 Gi. 9).
- I. Như Chúa Jesus đã bỏ sự sống hồn Ngài để chúng ta có được sự sống thần thượng thì chúng ta cũng cần đánh mất sự sống hồn mình và từ chối bản ngã để yêu thương anh em và cung ứng sự sống cho họ trong việc thực hành nếp sống Thân thể để chuẩn bị cô dâu của Christ—1 Gi. 3:16; 4:17 và chú thích 5; Gi. 10:11, 17-18; 15:13; Êph. 4:29-5:2; 2 Cô. 12:15; La. 12:9-13.
- J. Tình yêu là phương cách vô cùng tuyệt diệu để chúng ta là bất cứ điều gì và làm bất cứ điều gì hầu xây dựng Hội thánh là Thân thể hữu cơ của Christ—1 Cô. 12:31b-13:8a.

III. Chúng ta cần thấy điều Đức Chúa Trời đã làm để sản sinh người tương xứng cho chính Ngài; Sáng Thế Kí chương 2 khái thị một bức tranh về Christ và cô dâu của Ngài trong hình bóng là A-đam và Ê-va:

- A. A-đam hình bóng cho Đức Chúa Trời trong Christ là Người chồng hoàn vũ thật, đang tìm kiếm một người vợ cho chính Ngài—La. 5:14; đc. Gi. 3:29; 2 Cô. 11:2; Êph. 5:31-32; Khải. 19:7-9; 21:9-11.
- B. “Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán: ‘Người nam này ở một mình là không tốt; Ta sẽ làm nên một người giúp đỡ cho người ấy, là người tương xứng của người ấy’”—Sáng. 2:18:
 - 1. Việc A-đam cần một người vợ hình bóng và mô tả cho việc Đức Chúa Trời, trong gia tế Ngài, cần có một người vợ làm người tương xứng của Ngài, phần bổ sung của Ngài (nguyên văn: phần song song/tương đương); dù Đức Chúa Trời, tức Christ, thì hoàn toàn và đời đời hoàn hảo nhưng Ngài sẽ không trọn vẹn nếu không có Hội thánh là vợ Ngài.
 - 2. Đức Chúa Trời muốn có cả A-đam, hình bóng cho Christ, lẫn Ê-va, hình bóng cho Hội thánh; mục đích của Ngài là “để họ thống trị” (1:26); đó chính là có một Christ chiến thắng cộng với một Hội thánh chiến thắng, một Christ đã đắc thắng công việc của ma quỷ cộng với một Hội thánh đã phá đổ công việc của ma quỷ; Đức Chúa Trời muốn Christ và Hội thánh có quyền thống trị (La. 5:17; 16:20; Êph. 1:22-23).

- C. Từ đất, Đức Chúa Trời nặn nên mọi thú đồng và mọi chim trời, và đem chúng đến với A-đam, “rồi người đặt tên cho mọi gia súc, chim trời và mọi thú đồng, nhưng cho A-đam thì không tìm thấy một người giúp đỡ nào làm người tương xứng”—Sáng. 2:19-20.
- D. Vợ phải giống chồng trong sự sống, bản chất và sự biểu lộ; giữa gia súc, chim và thú, A-đam không tìm được phần bổ sung cho ông, người có thể tương thích với ông—c. 23.
- E. Để sản sinh phần bổ sung cho mình, trước hết Đức Chúa Trời đã trở thành người, như được hình bóng bởi việc Đức Chúa Trời tạo nên A-đam—Gi. 1:14; La. 5:14.
- F. “Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến một giấc ngủ sâu đến trên người, và người ngủ; rồi Ngài lấy một xương sườn của người và lấp thịt thể vào”—Sáng. 2:21:
1. Giấc ngủ sâu của A-đam để sản sinh Ê-va là vợ ông hình bóng cho sự chết của Christ trên thập tự giá để sản sinh Hội thánh là người tương xứng của Ngài—Êph. 5:25-27.
 2. Trong Kinh Thánh, ngủ có nghĩa là chết—1 Cô. 15:18; 1 Tê. 4:13-16; Gi. 11:11-14.
 3. Sự chết của Christ là sự chết giải phóng sự sống, truyền sự sống, truyền bá sự sống, gia bội sự sống, và tái sản sinh sự sống, được tượng trưng bởi hạt lúa mì rơi vào trong đất để chết và lớn lên nhằm sản sinh nhiều hạt (12:24) hầu làm nên ổ bánh là Thân thể, tức Hội thánh (1 Cô. 10:17).
 4. Qua sự chết của Christ, sự sống thần thượng bên trong Ngài được phóng thích, và qua sự phục sinh của Ngài, sự sống thần thượng được phóng thích của Ngài được truyền vào trong tín đồ để cấu tạo nên Hội thánh—Lu. 12:49-50; đc. La. 12:11; Khải. 4:5.
 5. Qua một tiến trình như vậy, Đức Chúa Trời trong Christ cùng với sự sống và bản chất của Ngài được tác thành vào trong con người để con người có thể giống như Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất hầu tương thích với Ngài như một người tương xứng.
- G. “Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng xương sườn mà Ngài đã lấy từ người nam xây dựng thành một người nữ rồi đem đến với người nam”—Sáng. 2:22:
1. Xương sườn được lấy từ hông mở ra của A-đam hình bóng cho sự sống đời đời không thể hủy diệt, không thể phá vỡ của Christ (Hê. 7:16; Gi. 19:32-33, 36; Xuất. 12:46; Thi. 34:20) tuôn ra từ hông bị đâm của Ngài (Gi. 19:34) để truyền sự sống cho tín đồ hầu sản sinh và xây dựng Hội thánh là người tương xứng của Ngài:
 - a. Từ hông của Christ tuôn ra huyết và nước, nhưng tất cả những gì ra từ hông của A-đam chỉ là xương sườn chứ không có huyết.
 - b. Đó là vì vào thời A-đam không cần sự cứu chuộc qua huyết, vì không có tội; vào thời điểm Christ “ngủ” trên thập tự giá thì nan đề về tội đã hiện hữu; do đó, huyết tuôn ra từ hông của Christ là vì sự cứu chuộc pháp lí của chúng ta.
 - c. Theo sau huyết là nước tuôn ra, tức là sự sống tuôn chảy của Đức Chúa Trời vì sự cứu rỗi hữu cơ của chúng ta (Xuất. 17:6; 1 Cô. 10:4; Dân. 20:8); sự sống thần thượng, tuôn chảy, phi thọ tạo này được hình bóng bởi xương sườn lấy từ hông A-đam (La. 5:10).
 2. Sáng Thế Kí 2:22 không nói Ê-va được tạo nên mà nói bà được xây dựng; việc xây dựng Ê-va bằng xương sườn lấy từ hông A-đam hình bóng cho việc xây dựng Hội thánh bằng sự sống phục sinh được phóng thích từ Christ qua sự chết của Ngài trên thập tự giá và được truyền vào tín đồ trong sự phục sinh của Ngài—Gi. 12:24; 1 Phi. 1:3.
 3. Là Ê-va thật, Hội thánh là toàn bộ Christ trong tất cả tín đồ của Ngài; Hội thánh là sự tái sản sinh của Christ; ngoài yếu tố của Christ thì không nên có yếu tố nào khác trong Hội thánh—Sáng. 5:2.
- H. Chỉ những gì ra từ Christ cùng với sự sống phục sinh của Ngài mới có thể là phần bổ sung của Ngài như là cô dâu của Ngài (1 Cô. 12:12; Êph. 2:6; 5:28-30); Hội thánh là sản phẩm thuần khiết ra từ Christ; Hội thánh là “thuộc Christ”, “thuộc sự phục sinh”, và thuộc trời.
- I. A-đam và Ê-va là một, sống đời sống hôn nhân với nhau như vợ chồng (Sáng. 2:24-25); điều này miêu tả rằng trong Giê-ru-sa-lem Mới, Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-quia-tiến-trình và

được-tổng-kết là Người chồng hoàn vũ sẽ sống đời sống hôn nhân với con người được-cứu-chuộc, được-tái-sinh, được-biến-đổi và được-vinh-hóa là người vợ, mãi mãi (Khải. 22:17a).

- J. Trong cõi đời đời vô tận, bởi sự sống thần thượng, đời đời và vinh hiển vượt trời mà họ sẽ sống đời sống là sự hòa quyện của Đức Chúa Trời với con người như một linh, tức đời sống siêu việt, tuôn tràn các phước hạnh và niềm vui.

Bài Ba

Sự trưởng thành của cô dâu

Đọc Kinh văn: Khải. 19:6-9; Gi. 3:29; Gia. 5:7;
Mat. 5:48; Côi. 1:28-29; 3:10-11

I. Ý nghĩa của từ *trưởng thành* trong tiếng Hi Lạp là “tại điểm cuối cùng”:

- A. Được biến đổi là được thay đổi theo cách trao đổi chất trong sự sống thiên nhiên của chúng ta; trưởng thành là được đổ đầy sự sống thần thượng là sự sống thay đổi chúng ta—Hê. 6:1; Côi. 4:12; La. 12:2; 2 Phi. 1:3.
- B. Giai đoạn cuối cùng của sự biến đổi là trưởng thành, tức sự đầy đủ của sự sống—c. 4.
- C. Một tín đồ trưởng thành thì biết và quan tâm đến Thân thể Đấng Christ, có ý thức Thân thể và tập trung vào Thân thể—1 Cô. 12:16, 18-19, 21, 24.

II. Khi được dùng trong Tân Ước, từ *trưởng thành* chỉ về việc tín đồ lớn lên trọn vẹn và được hoàn hảo trong sự sống của Christ, là điều họ đã nhận lúc được tái sinh—Tít 3:5; 1 Phi. 1:3, 23; Mat. 5:48:

- A. Chúng ta đừng bao giờ hài lòng với chính mình nhưng phải theo đuổi sự lớn lên và trưởng thành trong sự sống của Christ—Phil. 3:12, 14.
- B. Chúng ta cần tiến đến, được đem đến, sự trưởng thành bằng cách quên những điều phía sau và bươn thẳng tới những điều phía trước, theo đuổi hướng đến sự vui hưởng Christ đầy trọn nhất và đạt được Christ để được vui hưởng Christ đến cực điểm trong vương quốc thiên hi niên—cc. 12-15.
- C. Điều kiện tiên quyết để trưởng thành trong đời sống thuộc linh là phải liên tục lớn lên trong sự sống thần thượng—Êph. 4:15.
- D. Kết quả chung cuộc của việc tín đồ lớn lên và trưởng thành trong sự sống của Christ là một người lớn lên trọn vẹn—Hội thánh là Thân thể Đấng Christ lớn lên thành một người trưởng thành—c. 13.

III. Trong Thư tín của ông, Gia-cơ dùng hình ảnh minh họa là người nông dân bền chịu trông đợi bông trái quý giá của đất—5:7:

- A. Thật ra, Chúa Jesus là Người nông dân thật, Người nông dân duy nhất—Mat. 13:3.
- B. Trong khi chúng ta bền chịu trông đợi Chúa đến thì Ngài là Người nông dân thật đang kiên nhẫn trông đợi chúng ta trưởng thành trong sự sống để làm trái đầu mùa và mùa gặt từ cánh đồng của Ngài—Khải. 14:4, 14-15.
- C. Nếu chúng ta cầu nguyện: “Chúa ơi, xin hãy mau đến”, thì có thể Chúa nói: “Trong khi các con trông đợi Ta trở lại thì Ta trông đợi các con trưởng thành; chỉ có sự trưởng thành của các con mới có thể làm cho Ta mau trở lại.”
- D. Điều giúp ích rất lớn cho chúng ta là nhận thức rằng nếu nghiêm túc trông đợi Chúa trở lại thì chúng ta cần lớn lên trong sự sống cho đến trưởng thành.

IV. Trưởng thành là để cho Christ được thành hình đầy đủ trong chúng ta; điều đó cũng có nghĩa là chúng ta đã được biến đổi hoàn toàn nên hình ảnh của Ngài—Ga. 4:19; 2 Cô. 3:18:

- A. Kể từ khi chúng ta được tái sinh, Chúa đã và đang hành động trong chúng ta để chúng ta có thể có hình ảnh của Ngài—c. 18; La. 8:29.
- B. Khi Chúa hoàn toàn tác thành hình ảnh của Ngài vào trong chúng ta và được biểu lộ đầy đủ qua chúng ta, chúng ta sẽ trưởng thành trong sự sống—Êph. 3:16-17.

V. Chương 3 của sách Nhã Ca cho chúng ta thấy sự trưởng thành của người tìm kiếm, và chương 4 tiếp tục bằng cách giải thích rằng sự trưởng thành như vậy chỉ đạt được bởi việc khuất phục ý chí; bí quyết trưởng thành của người tìm kiếm là ý chí của người ấy đã hoàn toàn được khuất phục và phục sinh—c. 4:

- A. Cổ tượng trưng cho ý chí của con người dưới [quyền] Đức Chúa Trời; Chúa coi sự thuận phục của ý chí chúng ta là điều đẹp nhất—cc. 1a, 4.
- B. Nếu chúng ta có ý chí thuận phục, ý chí của chúng ta sẽ được biểu lộ giống như tháp Đa-vít chứa đủ loại vũ khí:
 - 1. Trước hết, ý chí của chúng ta phải được khuất phục; sau đó nó sẽ mạnh mẽ trong sự phục sinh và giống như tháp Đa-vít, kho vũ khí cho chiến trận thuộc linh—Êph. 6:10.
 - 2. Vũ khí cho chiến trận thuộc linh được giữ trong ý chí được khuất phục và phục sinh của chúng ta—2 Cô. 10:3-5.

VI. Mục tiêu của chức vụ Phao-lô là trình diện từng người trưởng thành, lớn lên trọn vẹn trong Christ vì một người mới—Côl. 1:28-29; 3:10-11:

- A. Từ Hi Lạp được dịch là “lớn lên trọn vẹn” trong Cô-lô-se 1:28 cũng có thể được dịch là “hoàn hảo”, “trọn vẹn”, hoặc “trưởng thành.”
- B. Chức vụ của Phao-lô là để ban phát Christ vào trong người khác hầu họ được hoàn hảo và trọn vẹn bởi trưởng thành trong Christ dẫn đến sự lớn lên trọn vẹn.

VII. Sáng Thế Kí chương 37-47 là kí thuật về tiến trình trưởng thành của Gia-cốp:

- A. Trong Sáng Thế Kí chương 27, chúng ta thấy một kẻ tiềm vị; trong chương 37, một người được biến đổi; và cuối chương 47, một người trưởng thành.
- B. Giai đoạn cuối cùng của sự biến đổi là trưởng thành, tức là sự đầy đủ của sự sống:
 - 1. Mục đích đời đời của Đức Chúa Trời chỉ có thể được hoàn thành qua sự biến đổi và trưởng thành của chúng ta—1:26; Col. 1:28; 2:19.
 - 2. Trưởng thành là vấn đề để cho sự sống thần thượng liên tục được truyền vào chúng ta cho đến khi chúng ta có sự đầy đủ của sự sống—Gi. 10:10.
- C. Trưởng thành là vấn đề mở rộng sức chứa—Thi. 4:1:
 - 1. Trưởng thành trong sự sống là toàn bộ việc nhận sự kỉ luật của Thánh Linh—Hê. 12:5-11.
 - 2. Người khác có thể thấy một người đã trưởng thành sự sống nhưng không thể thấy sự kỉ luật tích lũy của Thánh Linh mà người đó đã ngày ngày âm thầm nhận lấy suốt nhiều năm tháng—2 Cô. 1:8-10; Sáng. 47:7, 10.
- D. Đức Chúa Trời sẽ dùng những con người, sự vật và sự kiện một cách có tổ chức để làm chúng ta trống không khỏi mọi điều đã đổ đầy chúng ta và lấy đi mọi điều chiếm hữu chúng ta để chúng ta có một sức chứa gia tăng hầu được đổ đầy Đức Chúa Trời—Lu. 1:53; Mat. 5:6.
- E. Cuộc đời của Gia-cốp cho thấy rằng mọi điều xảy ra cho chúng ta đều ở dưới sự tế trị của Đức Chúa Trời để làm chúng ta được biến đổi và trưởng thành; không có điều gì là ngẫu nhiên:
 - 1. Để trưởng thành, trước hết Gia-cốp phải chịu mất Giô-sép, báu vật của lòng ông—Sáng. 37:31-35.
 - 2. Một tín đồ trưởng thành là người đã học được rằng Đức Chúa Trời thì giàu lòng thương xót và toàn túc để đáp ứng nhu cầu của người ấy trong mọi loại hoàn cảnh—43:11, 13-14; 17:1; Phil. 1:19-21a; 4:11-12; đc. 1 Ti. 6:6-8.

3. Người ấy hoàn toàn tin cậy và an nghỉ nơi sự thương xót của Đức Chúa Trời toàn túc, không còn nơi chính mình hay khả năng của mình—La. 9:16.
4. Dấu hiệu mạnh mẽ nhất cho thấy Gia-cốp trưởng thành là ông chúc phước cho người khác—Sáng. 47:7, 10; 48:14-16; Hê. 7:7.

VIII. Cô dâu trưởng thành là mục tiêu trong ý muốn và mục đích của Đức Chúa Trời—Khải. 19:7-9:

- A. Sự sẵn sàng của cô dâu tập thể tùy thuộc vào sự trưởng thành trong sự sống của người đắc thắng—c. 7; Hê. 6:1; Phil. 3:12-15; Êph. 4:13.
- B. Lễ cưới của Chiên con là kết quả sự hoàn tất gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời, đó là đạt được cô dâu, tức Hội thánh, cho Christ, qua sự cứu chuộc pháp lí và bởi sự cứu rỗi hữu cơ của Ngài trong sự sống thần thượng của Ngài—Sáng. 2:22; La. 5:10; Khải. 19:7-9; 21:2.
- C. Trong sách Phúc âm Giăng, Christ được khai thị vừa là Chiên con đến để cất bỏ tội, vừa là Chàng rể đến để có cô dâu—3:29.
- D. Mục tiêu của Christ không phải là cất bỏ tội mà là có cô dâu:
 1. Trong sách Khải Thị, chúng ta thấy Christ là Chiên con và Chàng rể sắp đến; vì vậy, là Chàng rể, Ngài phải có lễ cưới—19:7-9.
 2. Lễ cưới Chiên con sẽ là một lễ cưới hoàn vũ; đó sẽ là hôn lễ giữa Đấng cứu chuộc với những người được chuộc.
 3. Christ đang đến như là Chàng rể, còn chúng ta đang đi ra như là cô dâu.
- E. Một vấn đề rất trọng yếu là sự sẵn sàng của cô dâu—c. 7:
 1. Theo Khải Thị 19:8 và 9, vợ tức là cô dâu của Christ ở đây chỉ bao gồm những tín đồ đắc thắng trong suốt thiên hi niên.
 2. Sự sẵn sàng của cô dâu tùy thuộc vào sự trưởng thành trong sự sống của người đắc thắng; họ không phải là những cá nhân riêng lẻ mà là một cô dâu tập thể.
 3. Trong Khải Thị 19:6, tiếng của đoàn người đông đảo công bố: “Ha-lê-lu-gia! Vì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta, Đấng Toàn năng, đang trị vì”:
 - a. Sự trị vì của Đức Chúa Trời, tức vương quốc, liên quan đến lễ cưới của Chiên con.
 - b. Lễ cưới sẽ đem sự trị vì của Chúa, tức vương quốc đến, vì tất cả khách mời được kêu gọi đến lễ cưới đều vừa là cô dâu tập thể vừa là những người đồng làm vua với Chàng rể; tất cả những người đồng làm vua với Ngài sẽ là cô dâu tập thể của Ngài.
 - c. Đối với những người đắc thắng, một nghìn năm của vương quốc thiên hi niên sẽ là một tiệc cưới.
 - d. Người nào được mời đến tiệc cưới thì cũng dự phần sự trị vì một nghìn năm với tư cách là các vua.
 - e. Đối với những người đắc thắng, đồng trị vì với Christ trong vương quốc sẽ là tiệc cưới—c. 9.

Vẻ đẹp của cô dâu

Đọc Kinh văn: La. 6:19, 22; Êph. 5:25-27; Khải. 19:7-9; 1 Tê. 5:23; Nhã. 8:13-14

I. Tiến trình thánh hóa về tính khí là tiến trình cứu rỗi hữu cơ của chúng ta, tức là làm đẹp chúng ta để trở thành cô dâu xinh đẹp, thánh biệt và vinh hiển cho Christ —1 Tê. 4:3a; 1 Phi. 1:15-16; Êph. 1:4-5; 5:25-27; 1 Tê. 5:23-24; La. 6:19, 22:

- A. Ê-phê-sô 5:25-27 khái thị toàn bộ sự cứu rỗi trọn vẹn của Đức Chúa Trời trong việc trình bày Christ cho chúng ta qua ba giai đoạn:
1. Trong quá khứ, Christ là Đấng cứu chuộc đã phó chính Ngài vì Hội thánh để cứu chuộc chúng ta về mặt pháp lí—“Hỡi người chồng, hãy yêu vợ mình như Christ cũng đã yêu Hội thánh và phó chính Ngài vì Hội thánh”—c. 25.
 2. Trong hiện tại, Christ là Linh ban-sự-sống đang thánh hóa Hội thánh về tính khí bởi dầm thấm Hội thánh bằng yếu tố của Ngài để Hội thánh có thể trở thành người tương xứng của Ngài; đây là sự cứu rỗi hữu cơ, tức sự làm đẹp và chuẩn bị cô dâu—“Để Ngài có thể thánh hóa Hội thánh, tẩy sạch Hội thánh bằng sự tẩy rửa của nước trong lời”—c. 26.
 3. Trong tương lai, Christ là Chàng rể sẽ trình diện Hội thánh cho chính Ngài làm người tương xứng của Ngài để Ngài thỏa lòng—“Để Ngài có thể trình diện cho chính Ngài Hội thánh vinh hiển, không vết nhơ hay nếp nhăn hay bất cứ điều gì như thế, nhưng thánh biệt và không tì vết”—đây là sự vinh hóa chúng ta để trình diện cô dâu—c. 27.
 4. Trong quá khứ, Christ đã phó chính Ngài vì Hội thánh; trong hiện tại, Ngài đang thánh hóa Hội thánh; và trong tương lai, Ngài sẽ trình diện Hội thánh cho chính Ngài làm người tương xứng của Ngài để Ngài thỏa lòng; do đó, việc Ngài yêu Hội thánh là để thánh hóa Hội thánh, và việc Ngài thánh hóa Hội thánh là để trình diện cho chính Ngài Hội thánh vinh hiển.
- B. Vẻ đẹp của cô dâu đến từ chính Christ là Đấng được tác thành vào trong Hội thánh và chiếu ra từ Hội thánh để được biểu lộ qua Hội thánh—Ês. 43:7; Êph. 3:21.
- C. Christ là mũ miện vinh hiển và vương miện đẹp để cho dân sót của Ngài—Ês. 28:5:
1. Mũ miện giống như mũ đội đầu hoặc mũ tế, trong khi vương miện là một dải buộc đầu, tức phần đẹp nhất, vinh hiển nhất của mũ miện—Xuất. 28:36-39; 29:6; Ês. 62:3.
 2. Chúng ta cần liên tục ngắm xem vẻ đẹp của Chúa trong Hội thánh là nhà của vẻ đẹp Ngài để được biến đổi từ vinh hiển đến vinh hiển, tức được Chúa làm đẹp, để trở thành cô dâu xinh đẹp của Ngài với Ngài là vương miện đẹp để của chúng ta—2 Cô. 3:18; Khải. 19:7-9; Ês. 28:5; Thi. 27:4; Ês. 60:1, 7, 9, 13, 19; 62:3; Khải. 21:11.

II. Công tác chính yếu của Chúa trong sự khôi phục là công tác đích thực của Ngài để chuẩn bị chúng ta thành cô dâu vinh hiển của Ngài; ngoài sự thánh hóa liên tục về tính khí được nói đến trong Ê-phê-sô 5:26 thì không có cách nào để cô dâu được chuẩn bị và do đó, không có cách nào để Khải Thị 19:7-9 được ứng nghiệm:

- A. Hội thánh đang được làm đẹp qua tiến trình thánh hóa bởi Christ là Linh ban-sự-sống, tẩy sạch chúng ta bằng sự tẩy rửa của nước trong lời Ngài—Êph. 5:26-27:
1. Điều này hàm ý rằng trong lời của Christ là Linh là nước sự sống; những lời Ngài phát ngôn với chúng ta là linh và là sự sống—Gi. 6:63.
 2. Là Linh ban-sự-sống, Christ là Linh phát ngôn; bất cứ điều gì Ngài phát ngôn đều là lời tẩy rửa chúng ta; điều này không chỉ về *logos*, lời bất biến, mà chỉ về *rhema*, lời tức thì, là lời mà Chúa hiện đang phát ngôn với chúng ta—Mat. 4:4; Gi. 6:63; Khải. 2:7; 22:17a; đc. Ês. 6:9-10; Mat. 13:14-15; Công. 28:25-31.
 3. Sự phát ngôn của Christ là Linh; sự phát ngôn của Ngài là chính hiện diện của Linh ban-sự-sống—Gi. 6:63; Êph. 6:17.

4. Là Linh ban-sự-sống, Christ nội cư là Linh ban-sự-sống luôn phát ngôn lời tức thì, hiện tại và sống động để tẩy sạch người cũ theo cách trao đổi chất và thay thế bằng người mới, tạo ra một sự biến đổi bên trong.
- B. Qua tiến trình tẩy rửa như vậy, chúng ta được dầm thấm Christ và được Christ làm đẹp để trở thành cô dâu thánh biệt, xinh đẹp, biểu-lộ-Đức-Chúa-Trời của Ngài, một cô dâu không có tí vết hay điều gì bất toàn—Khải. 19:7; đc. Nhã. 6:13; 8:13-14.
- C. Là Linh ban-sự-sống, Christ thánh hóa Hội thánh bằng cách tẩy sạch Hội thánh theo sự tẩy rửa của nước trong lời; theo quan niệm thần thượng, *nước* ở đây chỉ về sự sống tuôn chảy của Đức Chúa Trời được hình bóng bởi nước tuôn chảy (Xuất. 17:6; 1 Cô. 10:4; Gi. 7:37-39; Khải. 7:17; 21:6; 22:1, 17); bây giờ chúng ta đang ở trong tiến trình tẩy rửa như vậy để Hội thánh được thánh biệt và không tí vết.
- D. Từ Hi Lạp được dịch là *sự tẩy rửa* trong Ê-phê-sô 5:26 nguyên văn là *thùng rửa*; trong Cựu Ước, các thầy tế lễ dùng thùng rửa để tẩy rửa sự nhơ bẩn thuộc đất của họ (Xuất. 30:18-21); mỗi ngày, sáng và tối, chúng ta cần đến với Kinh Thánh và cần được tẩy sạch bởi thùng rửa là nước trong lời.
- E. Phao-lô dùng từ Hi Lạp *rhema* khi nói về lời cùng với tiến trình tẩy rửa của lời (Êph. 5:26); logos là Lời của Đức Chúa Trời được ghi lại cách khách quan trong Kinh Thánh; rhema là lời của Đức Chúa Trời phát ngôn với chúng ta trong một hoàn cảnh cụ thể (Mác 14:72; Lu. 1:35-38; 5:5; 24:1-8).
- F. Rhema khải thị điều gì đó cho chúng ta một cách cá nhân và trực tiếp, bày tỏ cho chúng ta thấy những gì chúng ta cần xử lý và những gì chúng ta cần được tẩy sạch (thùng rửa bằng đồng là một chiếc gương có thể phản chiếu và phơi bày—Xuất. 38:8); điều quan trọng đối với mỗi người chúng ta là như vậy: Đức Chúa Trời có đang phát ngôn lời Ngài với tôi hôm nay không?
- G. Một điều mà chúng ta luôn trân quý là hôm nay Chúa vẫn phát ngôn với chúng ta một cách cá nhân và trực tiếp; sự lớn lên thực sự trong sự sống tùy thuộc vào việc chúng ta nhận lời trực tiếp từ Đức Chúa Trời; chỉ có sự phát ngôn của Ngài trong chúng ta mới có giá trị thuộc linh thực sự—Êph. 3:7-11, 15; 4:7; Thi. 95:7-8.
- H. Trung tâm điểm trong lời cầu nguyện của chúng ta phải là chúng ta mong mỏi sự phát ngôn của Chúa, là điều làm cho chúng ta có thể làm trọn mục tiêu gia tể đời đời của Ngài theo khát vọng của lòng Ngài là có được cô dâu làm người tương xứng của Ngài—Khải. 2:7; đc. 1 Sa. 3:1, 21; Am. 3:7.
- I. Theo một ý nghĩa rất thực tiễn thì hiện diện của Chúa là một với sự phát ngôn của Ngài; mỗi khi Ngài phát ngôn, chúng ta nhận biết hiện diện của Ngài bên trong mình; sự phát ngôn của Christ là chính hiện diện của Linh ban-sự-sống.
- J. Sự phát ngôn của Christ nội cư, tức Linh ban-sự-sống bên trong chúng ta, là nước tẩy sạch để kí thác yếu tố mới vào trong chúng ta nhằm thay thế yếu tố cũ trong bản chất và tính khí của chúng ta; sự tẩy sạch mang tính trao đổi chất này tạo ra sự thay đổi đích thực bên trong trong sự sống; đó là thực tại của sự thánh hóa và biến đổi về tính khí.
- K. Chúng ta phải được làm đẹp bởi Christ là Linh ban-sự-sống, phát ngôn trong linh chúng ta; qua sự phát ngôn của Chúa là Linh ban-sự-sống ở bên trong, chúng ta đang trở nên Hội thánh vinh hiển của Ngài—Êph. 5:26-27; Khải. 2:7.

III. Ê-phê-sô 5:27 khải thị rằng Hội thánh là cô dâu của Christ cuối cùng sẽ trở thành Hội thánh vinh hiển, một Hội thánh biểu lộ Đức Chúa Trời, “không vết nhơ hay nếp nhăn hay bất cứ điều gì như thế, nhưng thánh biệt và không tí vết”:

- A. Vẻ đẹp duy nhất của chúng ta là sự chiếu sáng Christ ra từ bên trong chúng ta; điều Christ đánh giá cao bên trong chúng ta là sự biểu lộ của chính Ngài—Thi. 50:2; 2 Cô. 3:15-18; đc. Xuất. 28:2:
 1. “Mắt người sẽ ngắm xem Vua trong vẻ đẹp của Ngài” (Ês. 33:17a); “Vua sẽ ao ước vẻ đẹp của nàng” (Thi. 45:11a).
 2. “Hỡi bạn tình ta, mình xinh đẹp như Thiệt-sa, / Đáng yêu như Giê-ru-sa-lem, / Đáng sợ khác nào đạo quân giương cờ xí”—Nhã. 6:4.
- B. Cô dâu được chuẩn bị có nghĩa là nàng được cho mặc “vải lanh mịn, sáng ngời tinh sạch” tức là “những việc công chính của thánh đồ” (Khải. 19:8); vải lanh mịn này là vẻ đẹp của cô dâu.

- C. Vào ngày cưới, chàng rể quan tâm đến vẻ đẹp của cô dâu nhiều hơn là khả năng của nàng; Chúa Jesus, tức Đức Chúa Trời của chúng ta, chủ yếu quan tâm đến vẻ đẹp của chính Ngài được biểu lộ qua nhân tính của chúng ta; chúng ta cần được Christ làm đẹp mỗi ngày để có thể được chuẩn bị mà trình diện cho Ngài như là cô dâu đáng yêu của Ngài.
- D. Hễ khi nào chúng ta dành thời gian ngắm xem vẻ đẹp của Chúa trong lời Ngài bằng cách đọc-cầu nguyện và nghiền ngẫm lời Ngài (Êph. 6:17-18; Thi. 119:15), thì Ngài trở thành vẻ đẹp của chúng ta, và chúng ta được Ngài làm đẹp để trở thành nhà của vẻ đẹp Ngài hầu cho Ngài cũng được làm đẹp (27:4; 2 Cô. 3:18; Ês. 60:7b, 9b, 13b, 19b, 21b).
- E. Sự tẩy rửa của nước trong lời trong Ê-phê-sô 5:26 chủ yếu xử lý các vết nhơ và nếp nhăn; vết nhơ chỉ về điều gì đó thuộc sự sống thiên nhiên, còn nếp nhăn liên quan đến sự già nua; chỉ có nước sự sống mới có thể rửa sạch những khuyết điểm như vậy theo cách trao đổi chất bởi sự biến đổi của sự sống.
- F. Thánh biệt là được dầm thấm Christ và được biến đổi bởi Christ, còn không thì vết là không vết nhơ và không nếp nhăn, không có điều gì thuộc sự sống thiên nhiên của người cũ—đc. Nhã. 4:7.
- G. Ngoài ra, Hội thánh sẽ không có “bất cứ điều gì như thế”, nghĩa là Hội thánh sẽ không có “khuyết điểm này hay khuyết điểm kia”; Đức Chúa Trời sẽ đem Hội thánh đến chỗ không có điều gì để nói nghịch lại Hội thánh trong bất cứ phương diện nào—Êph. 5:27.

IV. Ê-phê-sô 5:26-27 tương ứng với Nhã Ca 8:13-14; cả hai đều khái thị rằng chính bởi sự phát ngôn của Chúa với chúng ta mà chúng ta được chuẩn bị để trở thành cô dâu vinh hiển của Ngài với lòng ao ước Ngài đến lần thứ nhì: “Hỡi người cư ngụ trong những khu vườn, / Các bạn tôi đều lắng tai nghe tiếng người! / Xin hãy cho tôi nghe tiếng người! / Hỡi người yêu dấu của tôi, hãy vội đến, / Giống như con hoàng dương hay là con hươu non / Trên các núi hương liệu”:

- A. Trong sách Nhã Ca, người tìm kiếm yêu quý của Christ xin Ngài, là Đấng cư ngụ trong các tín đồ là những khu vườn của Ngài, cho nàng nghe tiếng Ngài trong khi những bạn của nàng lắng nghe tiếng Ngài—8:13; đc. 4:13-16; 5:1; 6:2:
 - 1. Điều này hàm ý rằng trong công tác mà chúng ta là những người yêu Christ thực hiện cho Ngài là Đấng yêu dấu, chúng ta cần duy trì sự tương giao với Ngài, luôn lắng nghe Ngài—Lu. 10:38-42.
 - 2. Đời sống của chúng ta tùy thuộc vào lời Chúa, và công tác của chúng ta tùy thuộc vào các mạng lệnh của Ngài (Khải. 2:7; 1 Sa. 3:9-10; đc. Ês. 50:4-5; Xuất. 21:6); nếu không có lời Chúa, chúng ta sẽ không có bất kì khái thị, ánh sáng hay tri thức cá nhân nào về Christ là Vua của chúng ta (Ês. 6:1, 5), Chúa của chúng ta (2 Cô. 5:14-15), Đầu của chúng ta (Côl. 2:19), và Chồng của chúng ta (2 Cô. 11:2); đời sống của tín đồ hoàn toàn lấy sự phát ngôn của Chúa làm trung tâm (Êph. 5:26-27).
- B. Là lời cầu nguyện kết thúc sách thơ cơ này, tức sách Nhã Ca, người yêu Christ cầu nguyện để Người yêu dấu của nàng sẽ nhanh chóng trở lại trong quyền năng phục sinh của Ngài (hoàng dương và hươu non) hầu thiết lập vương quốc ngọt ngào và xinh đẹp của Ngài (các núi hương liệu), là điều sẽ đầy đầy khắp đất—8:14; Khải. 11:15; Đa. 2:35:
 - 1. Lời cầu nguyện như vậy mô tả mối liên hiệp và thông công giữa Christ là Chàng rể và những người yêu Ngài là cô dâu trong tình yêu đôi lứa của họ, theo lời cầu nguyện của Giăng, một người yêu Christ, tức lời kết thúc Thánh Kinh, khái thị gia thế đời đời của Đức Chúa Trời về Christ và Hội thánh trong tình yêu thần thượng của Ngài—Khải. 22:20.
 - 2. “Chúa Jesus ơi, xin hãy đến!” là lời cầu nguyện cuối cùng trong Kinh Thánh (c. 20); toàn bộ Kinh Thánh kết thúc với ao ước Chúa đến, và ao ước ấy được bày tỏ như một lời cầu nguyện.

Sự công chính của cô dâu

Đọc Kinh văn: Khải. 19:7-9; Mat. 5:20; 6:33; 22:2; 2 Cô. 5:21; 1 Gi. 1:7, 9; Khải. 15:3

I. Sự công chính của Đức Chúa Trời là những gì Đức Chúa Trời là trong hành động của Ngài liên quan đến công lí và sự công chính—Khải. 15:3; La. 1:16b-17a; Gi. 3:16; 1 Gi. 1:9:

- A. Kinh nghiệm của chúng ta về Christ dựa trên nền tảng sự công chính của Đức Chúa Trời.
- B. Nền tảng là sự công chính của Đức Chúa Trời, nền không thể rung động của Ngài Đức Chúa Trời—Thi. 89:14.

II. Có bốn phương diện của lời định nghĩa về sự công chính:

- A. Sự công chính là đúng đắn với con người, sự vật và sự việc trước mặt Đức Chúa Trời theo những đòi hỏi công chính và nghiêm khắc của Ngài—Mat. 5:20.
- B. Sự công chính là sự biểu lộ bên ngoài của Christ, Đấng sống trong chúng ta như là Linh—2 Cô. 3:8-9:
 - 1. Đây là sự công chính, tức hình ảnh của Đức Chúa Trời—Êph. 4:24; Côl. 3:10.
 - 2. Chức vụ của sự công chính là chức vụ của hình ảnh của Chúa—2 Cô. 3:9.
- C. Sự công chính là vấn đề vương quốc Đức Chúa Trời—Mat. 6:33; Thi. 89:14:
 - 1. Vương quốc Đức Chúa Trời là sự công chính.
 - 2. Sự công chính liên quan đến chính quyền, sự quản trị và cai trị của Đức Chúa Trời.
- D. Sự công chính là vấn đề chúng ta đúng đắn với Đức Chúa Trời trong bản thể mình—2 Cô. 5:21:
 - 1. Đúng đắn với Đức Chúa Trời trong bản thể mình là có một bản thể bề trong trong sáng và trong suốt như pha lê, một bản thể bề trong ở trong tâm trí và ý muốn của Đức Chúa Trời.
 - 2. Đây là vấn đề chúng ta là sự công chính của Đức Chúa Trời trong Christ—c. 21.

III. Sự công chính liên quan đến cách hành xử, phương cách, hành động và hoạt động bên ngoài của Đức Chúa Trời—Khải. 15:3:

- A. Mọi điều Đức Chúa Trời làm đều công chính—La. 1:16-17.
- B. Bất cứ điều gì Đức Chúa Trời là trong công lí và sự công chính của Ngài đều cấu thành nên sự công chính của Ngài.

IV. Đức Chúa Trời công chính trong huyết của Jesus Con Ngài—1 Gi. 1:7, 9:

- A. Đức Chúa Trời thành tín trong lời Ngài (c. 10) và công chính trong huyết của Jesus Con Ngài.
- B. Lời Ngài là lời lẽ thật của phúc âm Ngài (Êph. 1:13), nói với chúng ta rằng Ngài sẽ tha thứ các tội phạm của chúng ta vì Christ (Công. 10:43); và huyết của Christ đã hoàn thành các đòi hỏi công chính của Ngài hầu cho Ngài có thể tha thứ các tội phạm của chúng ta (Mat. 26:28).
- C. Tha thứ chúng ta là giải phóng chúng ta khỏi lỗi lầm do các tội phạm, trong khi tẩy sạch chúng ta là tẩy rửa chúng ta khỏi vết nhơ của sự bất chính.

V. Sự công chính liên quan đến vương quốc Đức Chúa Trời—La. 14:17:

- A. Nếp sống Hội thánh là vương quốc Đức Chúa Trời, và vương quốc Đức Chúa Trời là sự công chính.
- B. Ngài của Đức Chúa Trời được thiết lập bằng sự công chính là nền tảng—Thi. 89:14.
- C. Nơi nào có sự công chính của Đức Chúa Trời, nơi đó cũng có vương quốc của Ngài—Ês. 32:1; Hê. 1:8-9.
- D. Trong Cựu Ước, sự công chính thường đồng nghĩa với vương quốc.
- E. Ở đâu có sự công chính thì ở đó mọi sự đều được quy về quyền làm đầu một cách đúng đắn; đây chính là vương quốc.
- F. Sự công chính trước hết dẫn đến hình ảnh của Đức Chúa Trời, sau đó sự công chính thiết lập vương quốc Đức Chúa Trời:
 - 1. Trong La Mã chương 8, chúng ta có sự công chính và hình ảnh của Đức Chúa Trời.

2. Trong La Mã chương 14, chúng ta có sự công chính và vương quốc Đức Chúa Trời.
3. Cả hình ảnh lẫn vương quốc đều dựa trên sự công chính.
- G. Nói rằng sự công chính sẽ cư ngụ trong trời mới và đất mới (2 Phi. 3:13) nghĩa là mọi sự sẽ có trật tự, được quy về quyền làm đầu, và được điều chỉnh:
 1. Mọi sự sẽ được chi phối, kiểm soát và ở dưới sự cai trị đúng đắn, vì ngai của Đức Chúa Trời, tức vương quốc, sự quản trị thần thượng, sẽ ở đó.
 2. Kết quả sẽ là bình an và vui mừng.

VI. Trong Khải Thị 19:7-8, chúng ta thấy sự công chính của cô dâu:

- A. Có hai phương diện về Christ là sự công chính cho tín đồ:
 1. Phương diện thứ nhất là: [Christ] là sự công chính của tín đồ để họ được xưng công chính trước mặt Đức Chúa Trời cách khách quan lúc họ ăn năn với Đức Chúa Trời và tin vào Christ—La. 3:24-26; Công. 13:39; Ga. 3:24b, 27.
 2. Phương diện thứ nhì là: [Christ] là sự công chính của tín đồ được sống ra từ họ như sự tỏ ra của Đức Chúa Trời, Đấng là sự công chính trong Christ được ban cho tín đồ để họ được Đức Chúa Trời xưng công chính cách chủ quan—La. 4:25; 1 Phi. 2:24a; Gia. 2:24; Mat. 5:20; Khải. 19:8.
 3. Là sự công chính khách quan của chúng ta, Christ là Đấng mà trong Ngài, chúng ta được Đức Chúa Trời xưng công chính—La. 3:24, 28; 4:25; 5:1, 9, 16, 18.
 4. Là sự công chính chủ quan của chúng ta, Christ là Đấng cư ngụ trong chúng ta để sống cho chúng ta một đời sống có thể được Đức Chúa Trời xưng công chính và luôn được Đức Chúa Trời chấp thuận—Mat. 5:6, 20.
- B. Được sống ra từ các thánh đồ như sự công chính chủ quan của họ, Christ trở thành áo lễ cưới của họ—Khải. 19:8:
 1. Sự công chính chúng ta đã nhận để được cứu là khách quan và làm chúng ta có thể thỏa đáp đòi hỏi của Đức Chúa Trời công chính, trong khi những việc công chính của thánh đồ đắc thắng thì chủ quan và làm cho họ có thể thỏa đáp đòi hỏi của Đấng Christ đắc thắng—1 Cô. 1:30; Phil. 3:9.
 2. Áo lễ cưới trong Ma-thi-ơ 22:11-12 tượng trưng cho Christ mà chúng ta sống ra và được biểu lộ qua chúng ta trong nếp sống hằng ngày như sự công chính vượt trội của chúng ta—5:20; Khải. 3:4-5, 18.
- C. Cô dâu của Chúa, vợ Ngài, “đã tự chuẩn bị sẵn sàng. Nàng đã được cho mặc vải lanh mịn, sáng ngời tinh sạch, vì vải lanh mịn ấy là những việc công chính của thánh đồ”—19:7b-8:
 1. Khải Thị 19:8 rõ ràng liên kết y phục với sự công chính.
 2. Từ *những việc công chính* trong câu 8 là số nhiều và có thể được dịch là “các hành động công chính.”
 3. Những việc công chính không chỉ về Christ là sự công chính của chúng ta, Đấng chúng ta đã nhận để được cứu—1 Cô. 1:30.
 4. Vải lanh mịn hàm ý đến sự sống đắc thắng của chúng ta, nếp sống đắc thắng của chúng ta.
 5. Vải lanh mịn là chính Christ mà chúng ta sống ra từ bản thể mình.
- D. “Phước hạnh cho những người [thánh đồ đắc thắng] được kêu gọi đến tiệc cưới của Chiên con”—Khải. 19:9:
 1. Tiệc cưới của Chiên con ở đây là tiệc cưới trong Ma-thi-ơ 22:2.
 2. Được kêu gọi đến tiệc cưới của Christ là được phước.
 3. Tín đồ đắc thắng được kêu gọi đến tiệc cưới của Chiên con cũng sẽ là cô dâu của Chiên con—Khải. 19:7.

Cô dâu là chiến binh tập thể

Đọc Kinh văn: Êph. 6:10-20

I. Ê-phê-sô 6:10-20 khái thị rằng cô dâu là một chiến binh tập thể chiến đấu chống lại kẻ thù của Đức Chúa Trời vì vương quốc Đức Chúa Trời:

- A. Khi người yêu đắc thắng của Christ trở nên một với Đức Chúa Trời để trở thành nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời thì trong cách nhìn của Đức Chúa Trời, nàng xinh đẹp như Thiệt-sa và đáng yêu như Giê-ru-sa-lem; song đối với kẻ thù, nàng đáng sợ như đạo quân giương cờ xí—Nhã. 6:4:
 - 1. Cờ xí hàm ý đến sự sẵn sàng chiến đấu và cũng là dấu hiệu cho thấy chiến thắng đã giành được; một đạo quân đáng sợ biểu thị rằng những người đắc thắng của Chúa làm kẻ thù của Đức Chúa Trời là Sa-tan phải khiếp sợ.
 - 2. Đạo quân này đánh trận cho vương quốc Đức Chúa Trời trong sự suy thoái của dân Đức Chúa Trời để trở thành những người đắc thắng đáp lại sự kêu gọi của Chúa (Khải. 2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21); cuối cùng, những người đắc thắng sẽ trở thành cô dâu theo cách tập thể để kết hôn với Christ (19:7-9); sau lễ cưới, cô dâu này sẽ trở thành một đạo quân cùng với Christ, Chồng của nàng, chiến đấu để đánh bại Anti-christ cùng với tất cả những kẻ theo hắn (cc. 11-21).
- B. Là cô dâu, Hội thánh thật ra là một người tập thể trong ý định của Đức Chúa Trời, người sẽ làm trọn mục đích nhị diện là biểu lộ Đức Chúa Trời và xử lí kẻ thù của Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26.
- C. Không những mục đích đời đời của Đức Chúa Trời phải được làm trọn và khát vọng của lòng Christ phải được thỏa đáp, mà kẻ thù của Đức Chúa Trời cũng phải bị đánh bại; vì điều này, Hội thánh phải là một chiến binh.
- D. Bước đi của chúng ta là để làm trọn mục đích của Đức Chúa Trời, nếp sống của chúng ta là để làm Christ thỏa mãn, và chiến trận của chúng ta là để đánh bại kẻ thù của Đức Chúa Trời—Êph. 4:1; 5:2, 8; 6:10-11.

II. Chứng cứ của Jesus trong suốt thiên hi niên là cô dâu của Christ—những người đắc thắng đồng làm vua với Christ—Khải. 19:7-9; 20:4, 6:

- A. Sự khôi phục của Chúa là để chuẩn bị cô dâu của Christ (19:7-9; 21:2); cuối cùng, chúng ta sẽ được đồng hóa để trở thành Su-la-mít tuyệt diệu, tức bản sao của Sa-lô-môn, là hình ảnh vĩ đại nhất và chung cuộc về Giê-ru-sa-lem Mới là người tương xứng, cô dâu, của Christ (Nhã. 6:13; Khải. 21:2, 9-10; 22:17a).
- B. Su-la-mít được ví như sự nhảy múa của hai trại quân, hoặc hai đạo quân (tiếng Hê. *mahanaim*), trong cách nhìn của Đức Chúa Trời; sau khi Gia-cốp nhìn thấy các thiên sứ của Đức Chúa Trời, tức hai đạo quân của Đức Chúa Trời, ông đặt tên nơi ông đang đứng là Ma-ha-na-im và chia những người vợ, các con và tài sản ông thành “hai đạo quân”—Nhã. 6:13; Sáng. 32:1-10:
 - 1. Ý nghĩa thuộc linh của hai đạo quân là chứng cứ mạnh mẽ cho thấy chúng ta thừa sức chinh phục, chúng ta “thừa sức đắc thắng”, qua Ngài là Đấng yêu chúng ta theo nguyên tắc Thân thể Đấng Christ—La. 8:37; 12:5; Phục. 32:30; Truyền. 4:9-12.
 - 2. Đức Chúa Trời không muốn những người mạnh mẽ trong chính họ; Ngài chỉ muốn những người yếu mềm, những người yếu hơn, tức phụ nữ và trẻ em; những người được xem là xứng đáng làm người đắc thắng sẽ là những người yếu hơn nhưng lệ thuộc Chúa—1 Cô. 1:26-28; 2 Cô. 12:9-10; 13:3-5; Nhã. 8:6.
 - 3. Đức Chúa Trời cần một dân làm một với Ngài, một dân thuận phục Ngài, được tượng trưng bởi tóc thắt bím (1:11), và vâng phục Ngài bằng một ý chí để uốn nắn, được tượng trưng bởi cổ đeo những chuỗi đá quý (c. 10).

4. Khi suy xét cách để đạt đến đỉnh cao của khả thi thần thượng, chúng ta không nên tin cậy chính mình nhưng phải lệ thuộc Chúa là tình yêu, quyền năng và sự thương xót để làm cho chúng ta trở thành những chiếc bình của sự thương xót, cao trọng và vinh hiển—La. 9:16, 21-23.

III. Cần có chiến trận thuộc linh vì ý muốn của Sa-tan xung đột với ý muốn của Đức Chúa Trời—Êph. 1:5, 9, 11; Mat. 6:10:

- A. Ngoài ý định của Đức Chúa Trời, ý muốn của Đức Chúa Trời, còn có thêm một ý định thứ nhì, ý muốn thứ nhì, vì ý muốn của Sa-tan nghịch lại ý muốn thần thượng—Ês. 14:12-14.
- B. Mọi chiến trận đều bắt nguồn từ sự xung đột giữa ý muốn của Sa-tan và ý muốn của Đức Chúa Trời.
- C. Chiến trận thuộc linh là chiến trận giữa vương quốc Đức Chúa Trời với vương quốc Sa-tan; để vương quốc các tầng trời được vững lập thì cần có cuộc chiến thuộc linh—Mat. 12:26, 28; Khải. 12:11.
- D. Chúng ta bước đi theo lẽ thật và bởi ân điển, chúng ta sống trong tình yêu và ánh sáng, và chúng ta chiến đấu để chế phục ý muốn thuộc Sa-tan—Êph. 4:1; 5:2, 8; 6:12.

IV. Để xử lí kẻ thù của Đức Chúa Trời, chúng ta cần được thêm sức bằng sự vĩ đại của quyền năng mà đã khiến Christ sống dậy từ kẻ chết và đặt Ngài ngồi trên cõi trời, vượt trên mọi ác linh trên không trung—c. 10; 1:19-22:

- A. Sự kiện chúng ta cần được thêm sức trong Chúa hàm ý rằng trong chính mình, chúng ta không thể đánh trận thuộc linh chống lại Sa-tan và vương quốc gian ác của hắn; chúng ta chỉ có thể chiến đấu trong Chúa và trong đại năng của sức mạnh Ngài.
- B. Lời truyền bảo hãy được thêm sức ngụ ý việc chúng ta cần vận dụng ý chí; nếu chúng ta muốn được thêm sức cho chiến trận thuộc linh thì ý chí của chúng ta phải mạnh mẽ và được vận dụng—Nhã. 4:4; 7:4.

V. Chiến trận giữa Hội thánh và Sa-tan là cuộc chiến giữa chúng ta, những người yêu Chúa và ở trong Hội thánh Ngài, với các quyền lực gian ác trên cõi trời—Êph. 6:12:

- A. Các bậc cai trị, các uy quyền và các nhà cai trị thế giới thuộc sự tối tăm này là những thiên sứ phản loạn đã theo Sa-tan trong cuộc phản loạn của hắn chống lại Đức Chúa Trời và hiện đang cai trị trên cõi trời, trên các nước của thế giới—Côl. 1:13; Đa. 10:20.
- B. Cần nhận thức rằng chiến trận của chúng ta không phải chống lại con người mà là chống lại các ác linh, các quyền lực thuộc linh trên cõi trời.

VI. Chiến trận thuộc linh không phải là vấn đề cá nhân, mà là vấn đề cô dâu của Christ trở thành một chiến binh tập thể—Êph. 6:13:

- A. Hội thánh là một chiến binh tập thể, và các tín đồ cùng nhau tạo nên chiến binh tập thể này; sau khi được hình thành nên một quân đội cách tập thể, chúng ta có thể chiến đấu chống lại kẻ thù của Đức Chúa Trời.
- B. Chiến lược của Đức Chúa Trời là dùng Hội thánh làm quân đội của Ngài để chiến đấu chống lại kẻ thù; chiến lược của Sa-tan là cô lập chúng ta khỏi Hội thánh là quân đội của Đức Chúa Trời.
- C. Toàn bộ binh giáp của Đức Chúa Trời là dành cho Thân thể, không phải cho các cá nhân; chỉ có chiến binh tập thể mới có thể mang toàn bộ binh giáp của Đức Chúa Trời.

VII. Để đánh trận thuộc linh, chúng ta cần mặc lấy toàn bộ binh giáp của Đức Chúa Trời—c. 11:

- A. Đức Chúa Trời trong Christ như thực tại trong nếp sống của chúng ta là thất lưng làm mạnh mẽ cả bản thể chúng ta cho chiến trận thuộc linh—c. 14a.
- B. Giáp che ngực công chính để che phủ lương tâm chúng ta và bảo vệ chúng ta khỏi các sự tố cáo của Sa-tan chính là Christ, tức sự công chính của chúng ta—c. 14b; 1 Cô. 1:30.

- C. Christ là sự hòa bình để chúng ta là một với Đức Chúa Trời và với các thánh đồ; sự hòa bình này là nền tảng vững chắc làm cho chúng ta có thể đứng chống lại kẻ thù—Êph. 2:15; 6:15.
- D. Đức tin là thuẫn chống lại những tên lửa của kẻ thù; Christ là Tác giả và Đấng hoàn hảo đức tin như vậy—c. 16; Hê. 12:2.
- E. Mũ trụ cứu rỗi để che phủ tâm trí chúng ta là Christ cứu rỗi, Đấng mà chúng ta kinh nghiệm trong đời sống hằng ngày—Êph. 6:17a; Gi. 16:33.
- F. Gươm Linh, mà Linh là lời Đức Chúa Trời, là vũ khí tấn công mà bởi đó chúng ta cắt kẻ thù thành từng mảnh—Êph. 6:17b.
- G. Cầu nguyện là phương tiện sống động, quan trọng duy nhất mà bởi đó, chúng ta có thể áp dụng toàn bộ binh giáp của Đức Chúa Trời, làm cho từng điều trong binh giáp ấy trở nên sẵn có cho chúng ta cách thiết thực—c. 18.

VIII. Bằng cách mặc lấy toàn bộ binh giáp của Đức Chúa Trời, chúng ta có thể đứng chống lại các mưu kế, kế hoạch gian ác, của ma quỷ—cc. 11, 13-14:

- A. Ngồi cùng với Christ là dự phần vào mọi thành tựu của Ngài, bước đi trong Thân thể là làm trọn mục đích đời đời của Đức Chúa Trời, và đứng trong quyền năng của Ngài là chiến đấu chống lại kẻ thù của Đức Chúa Trời—2:6; 4:1; 5:2, 8; 6:11, 13-14.
- B. Khi chiến đấu chống lại kẻ thù, điều quan trọng nhất là đứng; sau khi làm xong mọi sự, chúng ta cần đứng cho đến cuối cùng.

IX. Tất cả chúng ta cần thấy rằng trong sự khôi phục của Chúa ngày nay, chúng ta đang ở trên chiến trường; chúng ta phải hợp tác với Chúa để chiến đấu chống lại các lực lượng trên không trung của Sa-tan để có thể đạt được nhiều Christ hơn cho sự xây dựng Thân thể Đấng Christ và chuẩn bị cô dâu của Christ, thiết lập và lan rộng vương quốc Đức Chúa Trời để Christ có thể trở lại thừa hưởng trái đất.